

Той ё былъ върховно существо, надъ прочей злы бозы, и върховный князъ тьмноты, и лошавихъ вълшебствахъ. Прѣставляли ся го обычно въ видъ льва. За умоленіе когда ся го мыслили че ё разлютенъ, само кървава жъртва ё могла да г' умири, и когда му ся приносили жъртвъ посвящавали му сѧ' и пъльнъ кюпъ съ вино. Когда ё щѣль дамажчи человѣцы, проваждалъ имъ разна ужасна страшила (духове чирны).

Хукастъ или Гусланъ былъ музикалный вълшебникъ. Цырнитра или Цыръ, знамянитъ Богъ вълшебства.

Отъ выше помянутія стары богове помянувжть ся днесъ въ Българіѣ, Перунъ, Колида, Лада, Лело, Вихръ, Ярило, до колко ё мнѣ даже до сего познато и ето съ кой начинъ. Послѣдная пѣснь Перуну не само ся пѣе по всемъ почти Българіѣ нѣ и ежегодишно ся твори баснословнаго вѣка остатно тѣржество въ время бездѣждія и сушки.

Пипиrudа злата
Прѣдъ Перуна лѣта,
Лѣта и пролѣта
По поле ся мѣта
И Богу ся моли:
Дай Боже дѣждецъ!
Да израстѣтъ нивы
Нивы и ливады!
Бары бары води!
Блаты блаты віца!
Всякы класть и тѣгаръ!
Всяго гребло тягло!
Отъ коряна кошица
По всякамъ лозицамъ!

.

Накычватъ единъ дѣвойцъ съ разни цвѣти, и зеленчучы, и съдружватъ іхъ нѣколко жены и водички, пѣющи